

Krystyna Lenarczyk

Kraków - Barycz. Stanowisko VIII

Informator Archeologiczny : badania 8, 35

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

gim stwierdzono tylko nikły ślad warstwy kulturowej z nielicznymi materiałami ruchomymi. Trzeci, najdalszy nie zawierał żadnych śladów osadnictwa. Sporo ułamków ceramiki i krzemieni przyniósł natomiast wykop czwarty o charakterze ratowniczym założony w centrum stanowiska w związku z eksploatacją piasku przez miejscową ludność.

Tegoroczne prace pozwoliły ustalić, iż na zachodnim stoku wyniesienia nad Wodrą istniała przez krótki zapewne czas niewielka osada ludności kultury amfor kulistych. Powstała ona prawdopodobnie w późnej fazie rozwojowej tej kultury, odkryty bowiem materiał ruchomy zdradza wyraźne wpływy zachodnie środowiska hawelańskiego. Zdaje się on również wskazywać, iż wielokrotnie cytowane w literaturze ślady osadnictwa tzw. grupy górskiej na tym stanowisku w rzeczywistości wiążą się z odkrytym zespołem amfor kulistych.

Nie przewiduje się kontynuacji badań na tym stanowisku.

KRAKÓW BARYCZ
Stanowisko 1000 m

Muzeum Żup Krakowskich
w Wieliczce

Badania prowadziła mgr Krystyna Lenarczyk. Finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce. Pierwszy sezon badań. Osada neolityczna.

Badania miały charakter ratowniczy, ponieważ stanowisko zlokalizowane jest na wzgórzu, którego podłoże jest terenem obecnej eksploatacji soli. Część wzgórza /a także stanowiska/ została zniszczona przez zapadnięcie się obszaru nad polem eksploatacyjnym.

Przebadano powierzchnię 75 m² odkrywając trzy jamy zawierające dużą ilość materiału zabytkowego. Jest to głównie ceramika, przeważnie w drobnych fragmentach, m.in. ułamki charakterystycznych, kończystych kubków solowarskich kultury lendzielskiej. Znaleziono także małe naczynie - czerpak z późniejszego okresu.

Prócz tego w jamach znajdowała się duża ilość krzemieni - głównie drobnych wiórków - zbrojników, natrafiono także na jeden fragment dużego narzędzia krzemiennego.

Dwie jamy zawierały ślady spalonych kości zwierzęcych.

Na podstawie uzyskanych materiałów można twierdzić, że stanowisko datowane jest na środkowy okres neolitu, ale występują także zabytki z III okresu neolitu i wczesnej epoki brązu.